Sanctissimi D. N. D. INNOCENTII divina providentia Papę Duodecimi Constitutio qua plura declarantur, ac prescribuntur pro tollendis abusibus, & fraudibus circa ordinationes alienorum Subditorum

INNOCENTIUS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam

Speculatores Domus Israel, quę est Sancta Dei Ecclesia, per ineffabilem divinę bonitatis abundantiam constituti, eo potissimum ab ipsis Pontificatus nostri primordijs Pastoralis vigilantię nostrę studia convertenda esse duximus, ut, qui in sortem Domini vocantur, Sacrisque addicuntur ministerijs, quippè quos irreprehensibiles esse convenit, ut preesse valeant corrigendis, ac in quos tanquam in Speculum reliqui oculos conijciunt, ex ijsque sumunt, quod imitentur, tales sint, qui dignè possint Dominica Sacramenta tractare, ac ędificent cunctos tam fidei scientia, quam operum disciplina. Sanè hoc inito consilio, non alios, quantum fieri potest, quam qui in Sanctitate & iustitia per ordinatissimos Ecclesiasticę Militię gradus statis intervallis ambulaverint, ac piè & fideliter in Ministerijs anteactis se gesserint, ad Sacerdotium assumi, Sacrasque ordinationes, iuxtà priscum Ecclesię morem, prescriptis à iure temporibus orationi, & ieiunio consecratis haberi cupientes, Severiorem quandam in concedendis Indultis suscipiendi Sacros ordines extrà tempora huiusmodi, & interstitijs ad id designatis minimè servatis, ultrò Nobis proposuimus adhibendam rationem; qua videlicet servata, antè meritum laboris, antè tempus examinis, antè experientiam disciplinę Sacerdotalis honor non probatis minimè tribuatur, nec unquam heri Sacrilegi hodiè Sacerdotes, heri prophani, hodie Sacrorum Antistites, veteres vitio, virtute rudes, & recentes discipuli simul, ac Magistri pietatis creentur, Sed ij tantùm, iuxtà constitutas à Maioribus leges, ab humili gradu fidelis Populi ad Sacrarum administrationum Sublimitatem promoveantur, qui post mutatum habitum Secularem diuturna conversatione intèr Clericos fuerint comprobati, ac multo tempore didicerint quę postmodum alios docere tenentur; Cęterum per ea ipsa indulta, quę Supèr premissis parcius quidem, ac ex certis tantùm, & magis rationabilibus causis concedere decrevimus, contraria quavis illorum interpretatione penitus improbata, Salutarem illam, quam Sacri Generalis Tridentini Concilij Decreta de non ordinandis ad Patrimonij titulum, nisi illis, quos Episcopi pro necessitate, vel comoditate Suarum Ecclesiarum assumendos iudicaverint, prescribunt disciplinam, nequaquam relaxatam intelligi, quinimmò nec unquam ad indulta huiusmodi exequenda Episcopos ipsos arctare, Sed illorum executionem arbitrio Semper eorundem Episcoporum, quorum conscientias hac in re Strictissimè oneratas

voluimus, prorsus relinquere declaravimus, sperantes in Domino eos qui, iuxta Apostoli monitum, nemini citò manus imponendas esse probè norunt, sibi, & universo gregi attendentes in quo eos posuit Spiritus Sanctus regere Ecclesiam Dei, reverenda ipsis Spiritibus Angelicis ministeria ab hominibus sine consideratione apprehendi nunquam permissuros, nec temerè prȩripi passuros, quȩ vita probata dumtaxat accipere promerentur. Omnes insuper & singulos cuiuscunque tandem gradus, ordinis, & dignitatis fuerint, quibus ex huius Sanctȩ Sedis gratia Sacros Ordines prȩfatos extra eadem tempora conferendi, vel aliis, ut illos sic conferre valeant, indulgendi potestas fieri consuevit, cum divinos ordines largiri districti semper esse iudicii oporteat, serio monitos voluimus, ut prȩscriptos sibi desuper in suis quique facultatibus terminos religiosè custodiant, nec eos cuiusvis consuetudinis, aut exempli prȩtextu ullatenus transgrediantur. Verum quo impensius apostolicȩ gubernationis curam, & cogitationes in hȩc intendimus, eo maiori cum animi nostri dolore ex quamplurium Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum in diversis Regionibus existentium, delatis ad Nos querelis, accepimus graviora quotidie malignari inimicum in Sancto, sacrilega scilicet illorum impudentia in dies crescente, qui propriȩ salutis immemores, Clericales ordines sibi forsan à propriis Prȩsulibus denegatos, seu quos aliquibus canonicis sibi obstantibus impedimentis, denegari meritò verentur, ab alienis Episcopis, non quȩ Iesu Christi, sed eos, quȩ ad ipsos non pertinent Oves, in animarum suarum perniciem quȩrentibus, nec tot canonicas damnationes contra usurpantes alienȩ plebis hominem latas perhorrescentibus, absque suorum Prȩlatorum commeatu, hoc est, dimissoriis, commendatitiisve eorum litteris destituti, quinimmò eis ipsis, & sȩpè etiam invitis, sub minus legitimis Beneficii Ecclesiastici, Originis, Domicilii, seu etiam familiaritatis, ac continuȩ ordinantium Episcoporum commensalitatis quȩsitis titulis in sacrarum legum fraudem, & contemptum, illegitimè suscipiunt, atque ità non intrantes per ostium, & nihilominus Tabernaculum Domini cum macula inhabitare non dubitantes, Sacrificium in Sacrilegium convertunt, iudicium absque misericordia sibi consciscunt, Deoque minimè placentes, & tamen placare velle prȩsumentes, non modo eum non placant, sed magis irritant dum videntur in cordibus suis dicere: <u>Non requiret</u>. Hinc est quod Nos ex commisso Nobis divinitus apostolicȩ servitutis munere, abusus, fraudes, ac scandala huiusmodi penitus, & omninò è medio tollere, ac irreligiosam contrafacientium audaciam, quantum Nobis ex alto conceditur, compescere, & reprimere volentes, nec non foelicis recordationis Urbani Octavi contra malè ordinantes, & malè ordinatos quȩ incipit: <u>Secreti</u>; aliorumque Romanorum Pontificum Prȩdecessorum nostrorum, ac etiam Conciliaribus hac in re editis constitutionibus & ordinationibus inhȩrentes, illasque quoad ea, quȩ prȩsentibus non adversantur, quatenus opus sit innovantes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctȩ Romanȩ Ecclesiȩ Cardinalium eiusdem Concilii

Tridentini Interpretum, qui quęcumque antehac super pręmissis ab ipsorum Cardinalium Congregatione in particularibus casibus edita decreta, declarationes, seu responsa, ad earundem pręsentium limites reducenda esse censuerunt, consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa Scientia & matura deliberatione nostris, deque apostolicę potestatis plenitudine, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesię utilitatem, veteris disciplinę instaurationem, totiusque Christiani populi ędificationem, hac generali nostra & perpetuò valitura constitutione decernimus, & declaramus, nulli Episcopo, seu cuiusvis loci Ordinario, tametsi Cardinalatus honore fulgeat, licere externum quempiam, ac sibi ratione originis, seu Domicilii iuxta modum inferius declarandum legitimè contracti non Subditum ad clericalem tonsuram promouere, cuiusuis beneficij ecclesiastici ei statim ac tonsura huiusmodi insignitus fuerit, conferendi, seu ad quod is à Patrono iam presentatus seu nominatus fuerit pretextu, etiamsi beneficium predictum de nouo ea expressè adiecta lege fundatum fuisse constiterit, ut quis immediatè ad illud instituatur. Preterea Clericum qui legitimè iam à proprio Episcopo ad eandem clericalem tonsuram, seu etiam ad ordines minores promotus fuerit, non posse ab alio Episcopo, ratione, ac titulo cuiuscumque beneficij in illius Diecesi obtenti, ad ulteriores ordines promoueri, nisi ante eorundem susceptionem testimoniales litteras proprij Episcopi tam originis, quam domicilij super suis natalibus, etate, moribus, & vita sibi concedi obtinuerit, easque Episcopo ordinanti in actis illius Curię conseruandas exhibuerit. Licèt verò Clericus ratione cuiusvis beneficij in aliena Diecesi obtenti subijci dicatur Iurisdictioni illius Episcopi in cuius Diecesi beneficium huiusmodi situm est, eam tamen de cetero, ac in re, inconcussè seruari volumus regulam, ut nemo eiusmodi subiectionem ad effectum suscipiendi ordines acquirere censeatur, nisi beneficium predictum eius sit redditus, ut ad congruam vitę sustentationem siuè iuxta taxam Synodalem, siuè ea deficiente, iuxta morem Regionis pro promouendis ad sacros ordines, detractis oneribus per se sufficiat, illudque ab Ordinando pacificè possideatur, sublata quacumque facultate supplendi quod deficeret fructibus eiusdem beneficij cum adiectione patrimonij etiam singulus, quod ipse ordinandus in eadem, seu alia quauis Diecesi obtineret. Ac Episcopus sic ordinans tam de predictis testimonialibus literis, quam de redditu beneficij huiusmodi expressam in consueta collatorum ordinum attestatione mentionem facere debebit. Ceterum Subditus ratione originis is tantum sit, ac esse intelligatur, qui naturaliter ortus est in ea Diecesi, in qua ad ordines promoueri desiderat, dummodo tamen ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione, nimirum, itineris, officij, legationis, mercaturę, vel cuiusvis alterius temporalis morę, seu permanentię eius Patris in illo loco, quo casu nullatenus eiusmodi fortuita natiuitas, sed vera tantum & naturalis

Patris origo erit attendenda. Quod si quis tanto temporis spatio in eo loco, in quo ex accidenti, sicut premittitur, natus est, moram traxerit, ut potuerit ibidem, canonico aliquo impedim.to irretiri; tunc etiam ab Ordinario eius loci litteras testimoniales, ut supra, obtinere, illasque Episcopo ordinanti, per eum in collatorum ordinum testimonio similitèr recensendas, presentare teneatur.

At si Pater in alieno loco ubi eius filius natus est, tandiu, ac eo animo permanserit, ut inibi uerè Domicilium de iure contraxerit, tunc non origo Patris, sed Domicilium per Patrem legitimè, ut prefertur, contractum, pro ordinatione eiusdem filij, attendi debeat. Subditus autem ratione Domicilij ad effectum suscipiendi ordines, is duntaxat censeatur, qui licet alibi natus fuerit, illud tamen adeò stabilitèr constituerit in aliquo loco, ut vel per decennium saltem in eo habitando, uel maiorem rerum ac bonorum suorum partem, cum instructis edibus in locum huiusmodi transferendo, ibique insuper per aliquod considerabile tempus commorando, satis, superque suum perpetuò ibidem permanendi animum demonstrauerit, & nihilominus ulterius utroque casu se verè, & realitèr animum huiusmodi habere iureiurando affirmet. Si quis tamen à proprie originis loco in ea etate discesserit, qua potuerit aliqui canonico impedimento obnoxius effici, etiam Ordinarij sue originis testimoniales litteras, ut supra afferre debebit, ac de illis expressa similitèr mentio in susceptorum ordinum litteris facienda erit.

Ad hec nullus Episcopus aliene Diecesis subditum familiarem suum ad aliquos sacros ordines, seu minores, uel etiam primam tonsuram promouere, seu ordinare presumat, absque eius proprij originis, scilicet, seu Domicilij Prelati testimonialibus litteris, ut supra, & nisi ad prescriptum Concilij Tridentini prefati Sess. 23. cap. 9. de reform. familiarem predictum per integrum, & completum triennium in suo actuali seruitio secum retinuerit, ac suis sumptibus aluerit, beneficium insuper quod ei ad vitam sustentandam iuxta modum superius prefinitum sufficiat, quacunque fraude cessante statim, hoc est, saltem intra terminum unius mensis à die facte ordinationis reipsa illi conferat, ac in ordinationis huiusmodi testimonio expressam itidem familiaritatis, ac litterarum predictarum mentionem facere teneatur. Porro, ut quicunque fraudibus aditus omninò precludatur, volumus, & apostolica auctoritate statuimus, ac decernimus ut Episcopus quilibet suos ratione originis, siuè domicilij subditos, Clericos quoscunque ab alienis Episcopis quauis auctoritate, etiam cum suis comendatitijs litteris promotos, nedum ad formam Concilij Tridentini supradicti Sess. 14. cap. 3. de reform. quod scientiam examinare valeat, verumetiam ordinum eis collatorum testimoniales litteras, gratis tamen recognoscere, ac diligenter perquirere, an quoad illos presentis constitutionis forma, & dispositio adimpleta fuerit, assignato sic promotis termino competenti, ei magis beneuiso ad docendum de eiusmodi adimplemento, itaut, quos eo termino elapso, id minimè prestitisse comperit, à susceptorum ordinum exercitio, si ita, & quandiu ei expedire videbitur, suspendere, illisque ne in Altari, aut in aliquo ordine ministrent, interdicere possit. Ita

faciat premissa omnia & singula perpetuo ac inviolabiliter observari, atque adimpleri volumus, ut si
quid in iisdem premissis, seu eorum aliquo secus fiat, Ordinans quidem a collatione Ordinum per an-
num, Ordinatus vero a susceptorum Ordinum executione, quandiu proprio Ordinario videbitur expedire,
eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus poenis pro modo culpe nostro & pro tempore existen-
tis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque subiaceat. Decernentes pariter easdem presentes
litteras semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri
& obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus &
per omnia, plenissime & inviolabiliter observari. Sicque & non aliter per quoscunque Iudices, Or-
dinarios & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ac eiusdem Sancte Romane Ecclesie
Cardinales, etiam de latere Legatos, ac Sedis predicte Nuncios, aliosque quoslibet quacunque preeminen-
tia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & inter-
pretandi facultate & auctoritate ubique iudicari & definiri debere, ac irritum & inane si secus super
his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan-
tibus premissis ac constitutionibus & ordinationibus apostolicis, nec non quibusvis etiam iuramento
confirmatione apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privile-
giis quoque indultis & litteris apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus & formis, ac cum
quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque
& aliis decretis, etiam motu, scientia & potestatis plenitudine paribus in genere vel in specie, seu
alias quomodolibet in contrarium premissorum concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus
& singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis
specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem
importantes, mentio, seu quevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc
servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimeren-
tur & insererentur, nihil penitus omisso & forma in illis tradita observata, eisdem presentibus
pro expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad premissorum effectum
hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque. Volu-
mus autem ut presentes littere in Valvis Ecclesie Lateranensis & Basilice Principis Apostolo-
rum, nec non Cancellarie apostolice, ac in Acie Campi Flore de Urbe, ut moris est, publicen-
tur & affigantur, sicque publicate & affixe, omnes & singulos quos illae concernunt perinde
arctent & afficiant, ac si unicuique eorum nominatim & personaliter intimate fuissent, quod-
que earundem presentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicuius Notarii
publici subscriptis & sigillo alicuius persone in dignitate ecclesiastica constitute munitis ea-
dem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, que ipsis presentibus

adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum decretorum, declarationis, voluntatis, statuti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Sexcentesimo nonagesimo quarto, Pridiè nonas Novembris, Pontificatus nostri anno quarto — B. Card. Prodatarius — J. F. Card. Albanus — Visa de Curia — J. Saccripantes — Loco ✠ plumbi — D. Ciampinus — Registrata in Secretaria Breuium —

Anno à Natiuitate Domini nostri Jesu Christi Millesimo Sexcentesimo, nonagesimo quarto, Indictione secunda, die sexta mensis Nouembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Innocentii divina providentia Papæ Duodecimi anno quarto: supradictæ litteræ apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ apostolicæ, in Acie Campi Floræ ac in aliis locis solitis & consuetis Urbis per me Thomam Orlandum eiusdem Sanctissimi Domini nostri Papæ Cursorem — Franciscus Antonius Simoncellus Magister Cursorum —

Concuerda este traslado con la Bula impressa que para este efecto exhibiò ante mi el Lic.do D. Pedro de Sauregui, y Ascargorta Secretario de camara de su Señoria Illma el Arzobispo de Granada mi Señor, à quien la boluì, y en fè de ello yo el Lic.do D. Geronimo Francisco Creuasco Presbitero traductor de Bulas de este Tribunal lo firmè en Granada oy à quatro de Febrero de Mil seyscientos, y noventa y cinco —

D. Geronimo Francisco Creuasco —
— y tercero de [illegible]